

Nezajímá...

web.litterate.cz/nezajima/

Tak to máme potvrzené. Loni se opět narodilo o deset procent dětí méně než v roce 2022. A v roce 2022 se narodilo o deset procent dětí méně než v roce 2021. Před dvěma roky ještě přišlo na svět zhruba sto deset tisíc dětí, loni už to bylo jen devadesát tisíc. Šílený sešup. Žádný demograf to nečekal, nikdo to nepředvídal.. tedy kromě těch, kteří varovali před očkováním proti covidu, že by to mohlo mít vliv na plodnost. Ale my samozřejmě dobře víme, že to s ničím NESOUVISÍ.

Stejně tak s ničím nesouvisí nárůst kriminality v Německu i tady u nás, s ničím nesouvisí masivní exodus lidí z Kalifornie, radikální islamismus také s ničím nesouvisí a samozřejmě s Putinem se nedá jednat, protože každý Rus může za to, že je Rus.

Do toho nám děti stále masivněji mění pohlaví, identifikují se jako zvířata, nejsou schopny založit rodinu, neuvažují vůbec o tom, že by přivedli na svět další generaci... a nikoho to vlastně nezajímá.

Za poslední dva roky se nenarodilo třicet tisíc dětí a raději nechci vědět, kolik dalších dětí neví, jestli je chlapeček nebo holčička, jsou fyzicky mrzačeny na klinikách a psychicky týrány doublethingem, že existuje sto pohlaví, nejlepší bude, když nezaloží rodinu a nebudou nic vlastnit a i když jsou totálně v řiti, tak budou předstírat, jak je jim sluníčkově krásně.

Kolik náctiletých se opíjí a bere drogy?

Jestli něco ukazuje, že jsme jako civilizace na svém konci, tak je to tohle. Nemáme děti. A pokud už nějaké máme, obětujeme je modernímu Baalovi. Jaký je rozdíl mezi rozpáleným býkem, kam vhažovali novorozence a klinikami, kde z nich dělají eunuchy? Děti je třeba obětovat ve jménu uhlíkové stopy. Má to asi tak stejný smysl, jako když Aztékové roztínali hrudi zajatců obsidiánovým nožem a vytrhávali ještě bušící srdce.

Když si na Velikonočním ostrově domorodci uvědomili, že už vykáceli skoro všechny stromy, aby mohli stavět sochy Moai, myslíte, že s tím přestali? Ne, začali tesat ještě větší sochy. Sochy nefungují, chce to víc soch. Evropská integrace nefunguje, chce to víc Evropy. Sankce nefungují, chce to víc sankcí. Klimatické cíle neplníme, chce to ještě ambicióznější klimatické cíle.

Naše dějiny se chýlí ke konci. Před pětatřiceti roky jsme ještě věděli, jak dál. Měli jsme dětí dost a dost. Měli jsme mladé, dravé a vzdělané obyvatelstvo. Měli jsme ambice a ještě jsme chtěli měnit svět. Teď už vlastně jen s chmurným uspokojením chceme koukat na konec světa. Před pětatřiceti roky jsme se báli jaderné války, nechtěli jsme být vyhlazeni. Chtěli jsme ke hvězdám a chtěli jsme odhodit svazující krunýř režimu. Teď už v mnoha případech výbuch atomovky není katastrofa, ale vlastně řešení. Odvrácení tohoto nebezpečí už není důvod ke zvednutí se z gauče.

Nenarodilo se třicet tisíc dětí... v pohodě. Není to téma číslo jedna. Není to téma číslo dvě, ani téma číslo patnáct... Zkuste si představit, kdyby třicet tisíc lidí padlo ve válce nebo zahynulo při pražských zemědělských nepokojích... Třicet tisíc budoucích inženýrů, techniků, novinářů, umělců i popelářů či tramvajáků se nenarodilo.

Všechno v pohodě? Vezmeme si popcorn a colu a budeme se dívat, jak se náš Titanic potápí? Co také jiného, když vláda pro jistotu spálila všechny čluny a zakázala všechny cesty, které třeba ještě někde vedou?

Tucker Carlson se vysmál Němcům, že si nechali zničit Nordstrým, dobře vědí, kdo to udělal, ale ani nepípli. Tleskali jsme tomu. Ale nám se nenarodilo třicet tisíc dětí a stovky dalších byly zmrzačeny a obětovány a my jsme také ani nepípli. Peníze se ještě tisknou, obchody jsou ještě pořád plné (čím dál většího sajraju), televize funguje.

Umíráme zaživa. Kapačky nás ještě zásobují výživou, ale tělo už je vlastně mrtvé. Už nic nechceme. Vlastně se na tu atomovku těšíme. A když ne atomovku, tak příští rok se zase narodí o deset procent méně dětí. O důchodech se nemá smysl bavit, protože kde nic není, ani čert nebere.

Všechna lidská rozhodnutí se dají jinými rozhodnutími změnit. Je možné vyměnit vládu, přestat válčit, uzavřít mír, zrušit grýndýl, změnit zákony... ale nelze změnit demografii. Třicet tisíc dětí se už prostě nenarodí. Jsou pryč a nedá se to napravit.

Máme tu ještě nějaký spodní proud? Tryská tu ještě někde kousek naděje? Je tu něco vitálního a mladého, co chce zvítězit a dobýt svět? Nebo se dál bude mluvit o evropských hodnotách, euroatlantické vazbě a všechno se dál bude rozpadat a rozpadat?

V poslední době mi připadá, že jsme jako ta gazela, která se už levhartovi přestala bránit. Ještě úpí, ale už se nepokouší vysmeknout. Už jen čeká na ránu z milosti.

Třicet tisíc nenarozených dětí... Nezájem.

Přátelé, pokud mě chcete podpořit v mém Vidláckém úsilí a podpořit vlastní národní občanskou společnost, prosím pošlete dar Institutu českého venkova. Každý, kdo pošle alespoň 350,- Kč, může si na oplátku vyžádat knihy, trička, samolepky a odznaky z nabídky.